

Florile copilăriei

Lucian Tatar

Florile copilăriei

Dacă spiritul încape într-o palmă încă vie,
Sub licorile iubirii încap pietre nestemate,
Când un suflet te iubește arătând o modestie,
Vis din visurile toate ard trecutele păcate!

Sub castanii care vântul îi împinge până în cer,
Nu se vede nici o lună ...întuneric,nici o stea ,
Florile copilăriei stau în ochi de dromader,
Doar sărutul răsăritul și apus...iubirea mea!

Calmă marea dimineții mâna rece o strângea,
Am venit atâtea timpuri pentru ultimul sărut,
Sub fereastra nopții râde sufletul de tinichea ,
Ce rămâne în urma noastră ,suflete avid ...de lut ?

Am pus flori ,icoane multe și altare am construit,
Toți ascundem doar păcatul lumii care ne-a clădit,
Adevărul zace în pace ...e privit și pipăit,
Numai mintea e bolnavă de refrenul otrăvit!

Din balade adunate sub imperii ce-au pierit,
Împărțim și fluturi care n-au apus nici răsărit,
Zboară în tihnă să încânte sufletul batjocorit,
De iluzii prea deșarte și pierdute într-un mit!

Viața mea încet se pleacă,ceasul trece peste noi,
Dintr-un vis care adie peste lutul încă viu,
Mi-amintesc copilărie cu aripi și gânduri noi,
Te-am pierdut în apa mării și în vântul din pustiu!

Lucian Tătar -Poezie

11 sep 2017

Olhao